

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Synopsis Magnalium Divi Josephi

Ignatius <a Sancto Francisco>

Leodii, 1684

Sect. 2. Quomodo D. Iosephus ore colendus?

urn:nbn:de:hbz:466:1-38500

XI. Secunda species, idest cultus seu honor civilis est longè minor inclinatio voluntatis ex apprehensione certæ cujusdam excellentiæ, sed humanæ valdeque circumscriptæ & limitatæ.

XII. Tertia species est media quædam inclinatio voluntatis, major secundâ, sed primâ quàm maximè minor ex apprehensione excellentiæ mediæ inter hanc & illam, idest minoris infinite quam sic divina, sed tamen incomparabiliter majoris quam sit purè humana.

XIII. Ex his duo adverto, ex quibus tertium infero. Adverto primò, ad cultum interiorem duos actus requiri, unum præsuppositivè & quasi materialiter, scilicet actum intellectus, quo excellentia vel divina, vel humana, vel mediâ inter utramque, apprehenditur: Alterum formaliter, scilicet actum voluntatis, quo ipsa se vel Deo, vel Sancto, vel homini mero in protectionem & recognitionem excellentiæ eorum, & suæ subjectionis inclinatur & prosternit.

XIV. Adverto secundò, quod quò excellentia est major specificè, eo cultus, præsuppositâ illius cognitione, est nobilior & perfectior specificè. Ex quibus infero pro tertio à pari quod quò excellentia est intensior in eadem specie, eò etiam cultus interior, si illa excellentia cum suâ intensione cognoscatur, erit intra eandem speciem major. Quare cum Divi Josephi excellentia in genere mediarum, idest illarum quæ majores sunt quam humanæ, & minores quam divina, omnes omninò superet demptâ unâ solâ, quæ est Virginis Deiparæ, & illa jam ex dictis & nulli ignotis perspecta sit, consequens est ut omnis voluntas humana ei magis quàm ulli alteri curvari debeat: & hic est primus modus quo colitur Divus Josephus à suis clientibus, & quo ab omnibus coli debet per actus interiores.

XV. Secundus modus eum colendi corde est per complacentiam & gaudium de ejus supereminenti gratiâ & gloriâ, jubilatio & gratiarum actio Deo in interiori corde, quod eum ad istam summam & incomparabilem sublimaverit excellentiam.

Tertius modus eum colendi corde consistit in desideriis & affectibus incensis eum quem Deus ita gloriosum reddidit, etiam quantum in nobis erit glorificandi & honorandi: insuper & efficiendi ac procurandi ut ab aliis eodem modo honoretur, idest super omnes post Virginem Deiparam conjugem suam.

XVII. Quartus modus est adlectio illius inter omnes Sanctos in singularem Patronum & Advocatum nostrum apud Dominum Deum; quæ sit hodie à pluribus ad eum modum, quo Beatissima Virgo ejus Sponsa eligitur ab iis qui nomen dant alicui ejus Confraternitati, vel Sodalitio in ejus ingressu: vel etiam sub hâc aut aliâ simili formulâ. *Sancte Joseph Pater Domini mei IESV & Sanctissime Matris ejus Sponsæ virginæ. Ego N. te hodie in Patronum meum singularem & Advocatum apud Deum eligo: obsecro te igitur ô Patronorum meorum dilectissime: suscipe me hodie in clientem & servum tuum perpetuum, adsis mihi in omnibus necessitatibus meis, & ne me deseras in horâ mortis meæ Amen.* Quæ oratio cum sit brevis, poterit non tantum in initio adlectionis, sed etiam singulis annis in die Festi ipsius, immò singulis mensibus, quin & singulis septimanis, quidni & diebus in eorum principio, utiliter & cum fructu usurpari & repeti.

XVIII. Quintus modus consistit in votis illis omnis generis, & in omni materiâ, quibus ex divino instinctu ejus clientes & devoti in dies se ei adstringunt, quoties agitur de re quacumque per ipsum à Deo obtinendâ.

SECTIO II.

Quomodo Divus Josephus ore colendus?

XIX. Quemadmodum præcedenti Sectione, in cultu seu veneratione interiori Deo & Sanctis ejus proprio, diversitatem offendimus & ostendimus, sic & in hoc cultu oris, differentiam invenio: nam Deum oramus in hâc formulâ vel aliâ ejusdem census. *Sancte Deus, sancte fortis, sancte & immortalis,*

Z z z

mortalis, miserere nobis. Sanctos verò sub hâc vel simili: *Sancta Maria, Ora pro nobis: Sancte Ioseph, Ora pro nobis:* Nec quisquam fidelium auditus est aliter unquam orasse: quis namque auditus est unquam dixisse, *Sancte Deus, Ora pro nobis?*

XX. Licet verò aliquando Sanctis dicamus *Sancta Maria, Sancte Ioseph, Sancte Michael, Sancte Joannes Baptista, Sancte Petre, &c.* Miserere mei salva me, aperi mihi aditum cœli, fac ut à peccatis resurgam, da mihi patientiam, fortitudinem, corporis sanitatem, &c. ejusmodi: hoc non ita dicimus, quod Sanctos existimemus istorum beneficiorum primarios fontes & independentes Authores: hæc enim beneficia superant omnes vires naturæ creatæ: sed harum & aliarum similis formæ precum hic est sensus, *Sancta Maria, Sancte Ioseph miserere mei, habe compassionem miseriarum mearum, salva me, &c.* orando pro me, & obtinendo mihi à Deo precibus tuis gratiam quâ salver, à peccatis resurgam, &c.

XXI. Neque hoc valdè difficilè intellectu, cum eodem sensu Apostolus ad Roman. cap. II. vers. 13. & 14. dicat: *Quandoquidem ego sum gentium Apostolus, ministerium meum honorificabo: si quo modo ad emulandum provocem carnem meam, (idest Judæos ex quibus sum secundum carnem) & salvos faciam aliquos ex illis: non ut Deus in virtute suâ erigendo; sed juvando orationibus, precibus, doctrinâ, exhortationibus, exemplis, &c. ut erigantur à Deo.*

XXII. In hoc cultu præter illa, quæ sunt Divo Iosepho cum aliis Sanctis communia, in quibus etiam illos multis parafangis antecedit; habet tria quæ illi cum Beatissimâ Virgine sponsa suâ singularia sunt: Videlicet primò, Officium parvum in septem horas ad normam Ecclesiastici & Canonici distributum. Secundò, Litanias ex ejus privilegiis & prærogativis concinnatas. Tertio, tandem parvum Rosarium: ut in his & litterati, & simplices, quantumvis occupati, habeant pensum diurnum, quod commodè quotidie in in ejus honorem recitare possint, seque

illius clientes testari.

Parvum Officium & Litaniam passim XXIII. inveniuntur in libris piis, nisi in his magis placeant quæ in parvulo libello cui nomen, *La Devotion de sept Mercedys à l'honneur des sept principaux Privileges & Prerogatives de Saint Ioseph,* à me typis Leodii dato anno 1676. ratione erectionis Confraternitatis Sancti Iosephi in Conventu nostro Leodienfi, à Serenissimo Principe Electore Colonienfi, Episcopo & Principe nostro Leodienfi, quam idem Princeps approbat, & approbavit & commendavit per suas datas Coloniz Agrippinæ decimâ Octobris anni 1675.

Quoad Rosarium etiam in eodem XXIV. libello ut supra commendato ejus formulam & explicationem ibidem dedi, quam hic repetere non pigebit, propterea quod maximè perplacuit personis doctis, devotis, & Religiosis, & quia etiam video illud jam sub eâ formâ mysticâ frequentari à plurimis.

Componitur illud ex unâ Cruce & XXV. triginta parvis globulis, qui per alios tres istis majores distinguuntur in tres Decades: in quibus tres globuli majores positi sunt in honorem Trinitatis Increate PATRIS ET FILII ET SPIRITUS SANCTI. Simul & Trinitatis create JESU, MARIE, & JOSEPH, quæ in terris cœlestem illam repræsentabat. Tres verò Decades ex ter decem globulis parvis, qui conficiuntur triginta, sunt in memoriam triginta annorum, quibus Divus Iosephus Christo & Mariæ convixit pro iis alendis sudavit, in eorum convictu profecit, & de exemplis ac instructionibus filii sui animam suam ædificavit.

Modus illud recitandi hic est: Pri- XXVI. mò, ad Crucem elevatâ mente & directâ ad Deum intentione (ut fieri debet in principio quarumlibet actionum bonarum) eâ Cruce seipsum signat Rosarium recitaturus, pronuntiando devotè, *In nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti, Amen.* Secundò, ad tres majores globulos dicitur pro Trinitate Increatâ. *Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto: Sicut erat in principio & nunc & semper, & in sæcula sæculorum, Amen.* Additurque pro Trinitate creatâ. *IESVS, Maria, Ioseph.* Tertio,

Tertiò, ad triginta minores globulos, ex quibus conficiuntur tres Decades, dicitur ad singulos: *Ave Ioseph Fili David, Iusse, Vir Marie, de qua natus est IESVS. Sancte Ioseph, Pater IESV, ora pro nobis peccatoribus, nunc, & in hora mortis nostrae. Amen.* Hæc de veneratione Oris.

SECTIO III.

Quomodo Divus Iosephus Opere colendus?

XXVII. **S**acrificium, & ea quæ ad illud referuntur (Templa, Altaria, Sacerdotes) cum sit actus latriæ soli Deo debitæ primus & summus, ei etiam soli debetur, ut constat primò ex Scripturâ Exodi cap. 22. *Qui sacrificat Diis eradicabitur præterquam Domino soli.* Secundò, ex doctrinâ Sancti Augustini lib. 10. de Civit. Dei cap. 4. & omnibus Patribus. Tertiò, ex praxi Ecclesiæ, non enim Sanctis Sacrificium offerimus, sed soli Deo, licet in commemoratione omnium Sanctorum, qui ei placuerunt ab initio mundi.

XXVIII. Præter hunc autem actum exteriorum in hac cultus latriæ specie, vix ullam in aliis diversitatem reperies, quæ secernere possis, hunc cultum esse Dei, vel istum esse Sancti: Nam incurvamus v. c. & genuflectimus coram Deo & coram Sanctis, immò etiam coram Regibus & Principibus, quemadmodum & Abraham fecit coram Deo Genes. cap. 17. coram Angelis Genes. cap. 18. & coram Populo terræ, ibid.

XXIX. Differentia tamen est inter illos actus exteriores quatenus tendunt in Deum, & quatenus tendunt in Sanctos, puta Deiparam, & Divum Iosephum: sed differentia illa in his, est ex parte actus interioris, à quo proficiuntur: Nam cæteri actus, excepto Sacrificio, v. c. genuflexiones, incurvationes, cameuniæ, jejunia, elemosynæ, communionès, peregrinationes, ceræ, qui omnes sunt Deo, & Sanctis communes, dicuntur actus latriæ ut tendunt in Deum, quia procedunt ex apprehensione summæ & infinitæ excellentiæ Dei, & ex summâ

voluntatis nostræ in illius conspectu inclinatione: Dicuntur verò actus dulciæ quando procedunt ex apprehensione excellentiæ minoris illâ, majoris tamen quàm sit simpliciter & merè humana.

Quare de hâc veneratione, seu cultu per actus exteriores, in quantum D. spectat Iosephum, vix quidquã habemus dicendum præter illa quæ de aliis Sanctis in univertum: Cum enim non possit assignari diversitas inter cultum Dei & Sanctorum eius (qui tamen sunt essentialiter & specie distincti) ex parte istorum actuum exteriorum, & secundum se consideratorum, dempto (ut dictum est) Sacrificio, quantum minus poterit assignari inter cultum Sancti & Sancti, qui sunt in eadem specie.

Quia tamen & hi possunt procedere ex intensiori & majori inclinatione voluntatis quàm illi, ob majorem videlicet hujus quàm illius Sancti excellentiam, ejusque apprehensionem, ideò possunt etiam cultus externi Sanctorum inter se diversificari ratione actuum interiorum diversorum à quibus procedunt: quæ quidem diversitas poterit etiam dupliciter notari in ipsis actibus externis: primò quidem sient plures & perfectiori modo, quia nimirum ex majore & extensiori affectu & zelo: Secundò, quod frequentius repetentur & multiplicabuntur ex eodem principio, quia ubi major affectus & zelus, ibi minus tadium & major dispositio ad agendum: & his modis debet prevalere cultus exterior, seu per opera, quem Divo debemus Iosepho, ut scilicet plura fiant in illius honorem, & perfectius, ac etiam frequentius, ex majore & intensiori affectu, quàm per totum hoc Opus satis fecimus manifestam.